

kunne gaae ind paa Lovforslaget i dets Heel-
hed, skøndt det i mange Punkter ikke tilfreds-
stiller mig.

Ordføreren: Hvis jeg ikke misforstod, hvad min ærede Nabo, der idag først havde Ordet efter mig (B. Christensen), ved Sagens tidligere Behandling yttrede, saa gik det dengang ud paa, at der vel skulde være en af Staten bestiftet Embedsmand, stillet i eller ved Siden af Magistraten, eller hvorledes det nu skulde tænkes, som paa Statens Vegne skulde udføre et saadant Tilsyn, medens han derimod fandt det betænkeligt, at dette Tilsyn udførtes af den samme, der som Formand i Magistraten og paa en Maade som Chef for hele den kommunale Bestyrelse ifølge denne sin Stilling, naar Personligheden forstod ret at udfylde samme, maatte haade ventes og ønskes at faae en ikke uvæsentlig Indflydelse paa hele den kommunale Forvaltning, og det var derimod, at jeg tillod mig strax at gjøre opmærksom paa, at den Dobbeltthed i Stillingen, som, hvis jeg ikke husker feil, endogsaa Lovudkastets Motiver strax indrømme, at der er tildeelt Formanden, som tillige udførende Statens Tilsyn, vil give dette Tilsyn en for den kommunale Frihed langt mindre betænkelig Stilling og Indflydelse, end om det blev overdraget til et enkelt Medlem, hvis hele Virksomhed skulde bestaae i at udføre dette Tilsyn, og som altsaa deri havde den allerhøieste Friktelse til at misbruge det, hvorimod det omvendt turde forventes, at en Overpræsident vilde i en ganske anderledes Grad identificere sig med selve Kommunen, med dens Øre og Interesser, langt fra at søge det meest Tilfredsstillende for sin Virksomhed i den Mulighed, der kunde være for, at han en enkelt Gang, hvor han ikke kunde sætte det igennem, som han ansaae for det Rette, eller forhindre det, som han ansaae for Uovligt, kunde gribe til det sidste og yderste Nødværge, nemlig at gjøre Statens Tilsyn gjældende. Saaledes som den ærede Minoritet i Udvalget nu derimod har stillet Sagen, kan jeg ikke nægte, at han stiller det aldeles fuldstændigt, idet det nemlig overlader Regjeringen selv at skaffe sig Underretning om, hvad der foregaaer i Kommunen, hvilket alt-

faa f. Ex. kunde skee ved at holde Steno-
grapher i Borgerrepræsentanternes offentlige
Møder og ved forøvrigt at have sin Opmærks-
somhed stadigt henvendt paa, hvad der fore-
gaaer i selve Kommunen, hvorved jeg dog skal
bemærke, at dette directe og umiddelbare Til-
syn fra, om jeg tør sige, Cancellibygningen af
dog ialfald kun kan finde Anvendelse i Kjøben-
havn; thi principmæssigt oversført paa andre
Communer vil den ærede Taler dog neppe
paastaae, at Regjeringen skulde i og for sig
selv være istand til at føre et saadant Die
med, hvad der i Communalbestyrelserne maatte
foregaae, som der dog efter hvilken som helst Op-
fattelse af Kommunens Forhold til Staten
maatte ansees for aldeles nødvendigt. Imid-
lertid erkjender jeg, at saaledes, som Sagen
nu er stillet, har man noget i og for sig saa
fuldstændigt, at det uden Lov vilde have
meget Tilkalende ved sig; men jeg troer ogsaa,
at vi let vilde blive enige om, at det saa-
ledes ialfald umuligt kan gennemføres. Et
andet æret Medlem af Udvalget har troet at
sige noget meget Misrecommanderende imod det
Tilsyn, der her er foreskrevet i Loven, ved at
parallelisere det med det Tilsyn, som Politie-
mesterens Medhjælp eller, for at nævne Bær-
net ved sit rette Navn, Censur udøvede med
Pressen; men jeg indseer ikke, at der er noget
Andet tilfælles mellem dem end Ordet „Til-
syn“, og dette er saa langt fra en Opfindelse
af den nærværende Lov, at det netop er det
Ord, som selve Grundloven bruger, der vel
har villet indrømme Communerne Selvstyrelse,
men ved Siden deraf har forbeholdt sig Sta-
tens Tilsyn, saa at altsaa det Odium, der
kunde ligge i en saadan Analogi, vilde ramme
ikke Loven, men selve Grundloven. Derimod
vil jeg meget villigt give den ærede Taler, til
hvem jeg sigter, Ret i, at Ordet „Tilsyn“ kan
forstaaes og opfattes paa meget forskjellig Maade,
og jeg tager ikke i Betænkning at tilsvare som
Noget, der er mig historisk bekendt, at det er
med fuldberaad Hu, at der er valgt et Ord,
som tillod en forskjellig Opfattelse og derfor
en elastisk og forskjellig Anvendelse. Det er
altsaa Spørgsmaalet, om det Tilsyn, der her
er anordnet, er et saadant, der svarer til
Grundlovens Principer, og dette Spørgsmaal